

Persoonlijk aangesproken!
(Geloven in Generaties 1)

4 Sept. – Van Beekweg 15 – 09.30 uur

1 Sam. 13 – preek -NGKE – 4 sept. 2016

2

Persoonlijk aangesproken! (Geloven in Generaties 1)

Mijn geloof in mijn kerk

Deze week vroeg ik me af wanneer ik eigenlijk zélf tot geloof gekomen ben?

En ik weet dat niet zo goed (jullie wel?)

Dat was nog niet in mijn kindertijd, al was ik toen heel gelovig.

Maar, denk ik nu, toen geloofde ik om mijn ouders.

Dat was niet vervelend, zo hoorde dat toen ook nog.

Het voelde ook heel veilig en goed.

Maar als zij niet geloofd hadden, had ik dan wel geloofd?

Ik denk het niet: ik geloofde toen op hun rekening.

Maar wanneer begon ik nu op eigen rekening te geloven?

Ik weet dat niet precies, meer.

Ik heb wel een vermoeden, maar dat kan ik jullie straks beter vertellen.

Weten jullie het wel?

...

Samuël kon heel precies vertellen wanneer hij tot persoonlijk geloof kwam, d.w.z. los van Eli zijn pleegvader.

We hebben dat net gelezen.

Misschien wel belangrijk voor ons om dit verhaal eens goed te bekijken.

Want dat jongeren ook zelf gaan geloven, is niet vanzelfsprekend.

Er zijn veel, ook van huis uit christelijke jongeren, die dat moeilijk vinden!

Toch?

En ik hoor allerlei verklaringen daarvoor:

- de jongeren van tegenwoordig zijn niet meer zo gelovig.
- de ouderen (= ouders, 'de kerk') in de kerk begrijpen niet veel van geloven in deze tijd, ze geven het niet goed door aan de jongeren.

Ik denk dat dit het niet verklaard en dat het ook helemaal niet klopt.
En dat je dat ook kunt zien bij Eli en Samuël.
Eli, de oudere, begreep niet alles goed, maar hij kende de Heer wel!
En Samuël? Wist nog niet in Wie hij geloofde, maar hij liet zich graag helpen.
Dat is in onze tijd nog net zo, denk ik.
‘Ouderen’ kunnen je best iets vertellen over geloven, maar niet alles.
‘Jongeren’ willen best wel graag antwoord op hun vragen over geloof,
ze willen er dus wel meer van weten.
Ze zijn niet bij voorbaat negatief.

‘Ja maar, ónze tijd is een heel andere!’
Ja natuurlijk, dit is 3000 jaar geleden.
Maar die tijd leek ook toch op de onze:
ook in die tijd hoorde je niet zoveel van- en over de Heer.
Net zoals in onze tijd.
En dat –denk ik- merkte je ook in de levens van de mensen!

Die waren ook niet zo met God bezig.
Dat heb je in zulke tijden.

De komende weken wil ik het hebben over ‘Geloven in Generaties!’
Vandaag over ‘Persoonlijk aangesproken worden’

Ik wil dat doen aan de hand van drie stellingen

1. Kinderen moeten niet naar hun ouders blijven luisteren
2. Maar leren naar de Heer te luisteren
3. laat elkaar daarbij vrij, maar laat elkaar niet los

1. Kinderen moeten niet naar hun ouders blijven luisteren.

Beste ouders, ik bedoel dit niet verkeerd.

Beste kinderen, jullie moeten dit niet verkeerd opvatten.

‘Niet *blijven* luisteren, maar je moest wel beginnen met luisteren naar je ouders.

De meeste kinderen van christelijke huize leren God voor het eerst via hun ouders kennen.

Ze horen verhalen over Hem, over de wereld die Hij maakte, over zijn Zoon, over wat Hij goed vindt en wat niet...

En zo leren ze God via-via een beetje kennen.

Samuël ook!

Reken maar dat Hij wel wat over de Here wist.

Hij sliep NB in de tabernakel vlak bij de ark

-dat is de gouden kist waarin de tien geboden lagen-
een superheilige plek.

Nou, daar zal zijn pleegvader hem wel wat over uitgelegd hebben.

Samuël daar mag je niet aanzitten en niet inkijken!

Dat is superheilig.

Hij wist best van alles over de Heer.

En toch staat er: Samuël had de Heer nog niet leren kennen (7).
Want de Heer had nog niet met hem gesproken.
M.a.w. hij had nog niet persoonlijk kennism gemaakt.
Samuel kende de Heer via Eli, maar wist zichzelf nog niet door Hem
aangesproken.
Maar dat gaat –deze nacht dramatisch veranderen.
De Heer roept hem bij zijn eigen naam: ‘Samuel’
Pas later beseft hij dat het de Heer is
en zegt hij:
“Spreek Heer, ik ben uw dienaar, ik luister (10)”

En dan is hij in één keer kind af.
De Heer zet hem recht tegenover zijn eigen pleegvader.
Niet meer geloven zoals Eli,
maar vertel Eli wat Ik Hem te zeggen heb.

Moet je kijken hoe zelfstandig het geloof van Samuel ineens is.

Zien jullie het?

Jullie moeten niet naar je ouders blijven luisteren.

Je moet zelf proberen de stem van de Heer te horen,
die te herkennen en voor jezelf te begrijpen.

Op een bepaald moment spreekt God je rechtstreeks aan.

Zonder tussenkomst van je ouders.

Je kunt voor je geloof niet blijven leunen op je ouders.

Verwacht niet teveel van hen, zij kunnen je alleen maar op weg helpen.

Verwacht ook niet teveel van ons je kerkelijke gemeente.

Alsof je door ons zo geïnspireerd moet worden dat je wel moet geloven.

Dan raak je teleurgesteld,

want we kunnen iets voor je betekenen maar niet alles.

Daarvoor zijn we veel te menselijk.

Daarom zijn er ook altijd dingen die tegenvallen in een kerk.

De muziek klopt niet, de woorden niet, de mensen niet.
Reken God daar niet op af, dat zijn wij, de mensen!
En wij zijn niet perfect.
Mensen doen soms dingen die ongelooflijk tegenvallen.
Nee, op een bepaald moment, gaat het tussen jou en God persoonlijk.
Net zo als tussen God en Samuel.

En wij, de ouderen, moeten daar eerbiedig ruimte voor maken, beste ouders!
Let op Eli, hij snapt het eerst niet.
Maar als hij het begint te begrijpen, probeert hij niet bij die ontmoeting tussen de Heer en Samuel te zijn.
Hij zal dat misschien best wel gewild hebben, want de Heer sprak in de tijd zelden met mensen.
Maar Hij begrijpt heel goed dat dit iets tussen Samuël en de Heer is.
En daar doet hij eerbiedig een stap terug.

De Heer kiest niet voor niets voor een gesprek in de nacht.
in de eenzaamheid en de stilte
Eli maakt daar ruimte voor.
Dat moeten wij ook doen.
Niet aldoor tussen onze kinderen en de Heer blijven zitten.
Ruimte maken voor de ontmoeting van de Heer met onze kinderen
persoonlijk.
Niet proberen ons geloof in hen over te planten,
maar ruimte te maken zo dat de Heer hen persoonlijk kan aanspreken.
En zij zelfstandig een relaties met de Heer kunnen krijgen.
Hun eigen vertrouwen in Hem opbouwen.

Je moet er aan wennen dat de Heer je kind persoonlijk aanspreekt.
Eli moest dat, de Heer stuurde zijn pleegzoon NB met een oordeel naar Hem
terug.

En misschien spreekt Hij ons ook wel weer via de mond van onze kinderen op ons geloof aan.

Zouden wij dat van God kunnen verdragen?

zouden wij Gods stem in hun woorden herkennen?

Nee, jongens en meiden, blijf niet naar je ouders luisteren, leer zelfstandig luisteren naar God!

Maar hoe doe je dat?

Dat brengt me bij de tweede stelling

2. Maar je moet leren naar de Heer te luisteren

Misschien denk je nu: ik heb nog nooit een stem van de Heer gehoord.

Tsja dat klinkt mooi hé.

Dat de Heer je hoorbaar bij eigen naam roept!
Geweldig, zo'n persoonlijke roeping door God!
We zouden er eerst van schrikken maar het dan heel mooi vinden.

Maar Samuël schrok er niet van en vond het ook niet zo bijzonder.
Hij herkende de Heer namelijk helemaal niet in die stem.
Hij meende er zijn pleegvader in te herkennen.
En ineens staan we weer met onze beide voeten op de grond.
Het was geen mooie, duidelijke, geloofservaring.
Maar een verwarrende nacht voor Samuël: hij snapt er eerst niets van.
Drie keer gaat hij in de donker naar zijn pleegvader Eli.
En wat zal hij gedacht hebben?
Misschien wel dat Eli in de war was?
Pas de vierde keer, krijgt Samuel contact met de Heer.

De meesten mensen horen geen stem en zien geen dromen.

Dat was in Samuels tijd extreem zo, maar dat is meestal zo.
Als de Heer iemand aanspreekt, is dat altijd weer anders.
Jozef droomde een droom over zijn bijzondere toekomst,
maar het duurde jaren voordat hij het zou begrijpen (Gen. 37,5).
En alle anderen uit zijn familie die hij het eerst vertelde, werden er kwaad van
Bij Mozes begint het met een vage sympathie voor het Joodse volk.
De profeet Jesaja, krijg een overweldigend visioen,
van de Heere op zijn troon in de tempel (Jes. 6)
Maar Jesaja werd er eerst vooral bang van.
Levi, een tollenaar uit de tijd van Jezus,
zag een man (Jezus) die ‘volg mij’ tegen hem zei.
Meer niet.
En dat deed hij toen maar.
Maar het zal nog een hele tijd geduurd hebben,
voordat hij het precies begreep (Mar. 2,14)

De ‘stem van de Heer’ is dus vaak geen echte stem.

Soms een vage sympathie , dan weer een onduidelijke droom, of een angstige nachtmerrie, soms alleen maar een vreemde man die ineens tegen je begint te praten, soms begint het met de stem van je pleegvader midden in de nacht.

Maar het duurt even voordat je begrijpt dat het God zelf is.

Het kost tijd om Gods ‘stem’ of boodschappen te leren verstaan.

Luisteren naar de Heer moet je leren

Dat kost tijd, bij Samuël wordt het in dezelfde nacht nog duidelijk.

bij Jozef, pas jaren later, net zoals bij Mozes.

En beiden maakten intussen een hoop ellende mee.

Hoe gaat dat dan bij ons?

Niet veel anders denk ik.

De één maakt iets bijzonders mee,

‘ineens besepte ik dat de Heer er was!’
een ander nooit iets bijzonders,
‘maar ineens realiseerde ik me dat de Heer er altijd al was.’
‘Maar ik was daar al zo aan gewend, dat het me niet eens meer opviel!’

De stem van de Heer moet je leren kennen en begrijpen

Dat kost tijd, vergissingen maken,
je zult het soms pas veel later begrijpen.
En dat mag, want de Heer is geduldig.
Niet alleen bij Samuël maar ook bij jou!

Hoe ging dat dan bij mij?

Ik heb nooit de stem van God gehoord, of een bijzonder droom of ervaring
waardoor ik ging geloven.

Pas véél later besepte ik dat God me het eerst had aangesproken via de stem
van mijn moeder.

Maar dat was gewoon mijn moeder...

eerst niets bijzonders.

Pas veel later – ik was allang uit huis – besepte ik hoe bijzonder mijn moeder over God kon praten en mijn schoonmoeder ook,

En begin ik de Here er zelf in te herkennen
en nog een heel rijtje andere mensen.

Bij mij liep het altijd via andere mensen,
maar dat begreep ik meestal later pas.

In Samuels tijd hoorden de meeste mensen stem van God ook via via.

nl. Via Samuel

²¹ *In de jaren daarna bleef de HEER in Silo verschijnen. Hij maakte zich daar aan Samuël bekend door het woord tot hem te richten. (1Sa 3:21 NBV)
en Samuel sprak namens God tegen het volk.*

Er is tijd voor nodig om te ontdekken hoe God tegen jou spreekt.

3. Laat elkaar daarbij vrij, maar laat elkaar niet los

Het is heel belangrijk dat ieder mens de ruimte krijgt om God zelf te leren kennen.

Je kunt niet op bevel in Hem geloven.

Daar moet je zelf voor kunnen kiezen, zoals Samuël.

de Heer zal je ook zelf aanspreken.

Maar neem wel de tijd voor je keuze.

Wees niet te snel teleurgesteld!

Want het gaat om een belangrijke keuze, levensbelangrijk.

Niet maar over de kleur van je fiets, maar over de redding van je leven.

Daar moet je goed over nadenken, de tijd voor nemen.

De Heer zal je zelf aanspreken, op een bij jou passende manier.

Hij kan je op je gevoel aanspreken, op je verstand.

Net zoals Hij het bij jou vindt passen.

Raak niet in God teleurgesteld om de mensen.
Mensen zijn God niet, ze blijven maar beperkte mensen.
Raak niet teleurgesteld in God om de kerk,
die zit vol met mensen die redding nodig hebben.
en reken maar dat we soms gekke dingen zeggen en gekke dingen doen
en het ook heel vaak niet weten.

Laten we elkaar vrijlaten, met ieder van ons gaat God zijn eigen weg.
Maar laten wel elkaar niet loslaten.

Kijk eens hoe belangrijk Eli's advies toch voor Samuël was.
Zeg maar: 'k ben uw dienaar Heer, ik luister.'
Dat advies had Samuël toen wel nodig!
Maar Eli was –zelfs als hogepriester, bepaald geen supergelovige.
Hij maakte allerlei fouten, maar Hij kende de Heer wel
en kon Samuël daar ook wel iets over vertellen.

Stel je voor dat Samuël na de eerste keer niet meer naar hem geluisterd had.
Dan had hij nooit begrepen dat het hier om Gods stem ging.

Dat kunnen wij ook voor elkaar betekenen.
Niet alles, maar wel een beetje.
En soms een beslissend beetje
En als wij elkaar loslaten is er maar één die lacht, de satan.
Dat is precies wat hij wil.

Daarom laat elkaar niet los.
Je ouders niet, de gemeente niet en ouders ook je kinderen niet.
Soms hebben we elkaar nodig om God te kunnen begrijpen.

1. Kinderen moeten niet naar hun ouders blijven luisteren
2. Maar leren naar de Heer te luisteren
3. laat elkaar daarbij vrij, maar laat elkaar niet los

Zo zal de Heer ieder persoonlijk aanspreken.

Amen

© Wieb Dijksterhuis

4 september 2016